

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA V. broj 300 5. studenoga 2017.

31. NEDJELJA KROZ GODINU - U GODINI „A“

GOVORE, A NE ČINE.

U ono vrijeme: Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima: »Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznanci i farizeji. Činite dakle i obdržavajte sve što vam kažu, ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine. Vežu i ljudima na pleća tovare teška bremena, a sami ni da bi ih prstom makli. Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju zapise svoje i produljuju rese. Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama, pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'. Vi pak ne dajte se zvati 'Rabbi', jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš – onaj na nebesima. I ne dajte da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa – Krist. Najveći među vama neka vam bude poslužitelj. Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.« **Mt 23, 1-12**

BUDITE KAO DJECA

Govoriš li to meni, Gospodine? Od drugih tražim da čine neke stvari, od drugih očekujem usluge i izvršene zadatke, a sam nisam spreman da to isto činim kad je to drugima potrebno. Drugima naredujem, a sam nisam sposoban da nosim isto breme. Govorim, a ne činim. Zar si i mene imao u vidu kad si to prigovorio farizejima svoga vremena? Znao si da će farizeja biti uvijek na svijetu. Znao si da će te iste riječi dobro doći i danas meni i mnogima.

Gospodine, govoriš li to i meni? Tolike riječi opomene!

Takvo raskrinkavanje oholosti i samodopadnosti! Počasna mjesta su nam važna briga. S toliko čežnje gledamo gdje je naše mjesto. Tako smo osjetljivi na naslov kojim nas ljudi oslovljavaju. Da, Gospodine! Znam - ima naslova što su ih ljudi zaslužili svojim radom, svojim trudom, svojim kvalifikacijama. Ali - to sve nije bitno za određenog čovjeka. Kao i nekad, tako i danas ljudi vole da ih se zove vođom, liderom, glavnim, šefom! A ti želiš da jedni drugima budemo sluge, da smo jedni drugima poslužitelji i da smo maleni.

Želiš da se pretječemo u malenosti i poniznosti. Čovjek je neprestano u opasnosti da zaboravi kako si ti, Isuse, jedini vođa i Pastir, kako si ti jedini dobri

pastir koji na jedinstven način ostvaruješ svoju službu vođe i pastira: život svoj polažeš za svoje. Kao i nekad, tako i danas ljudi vole da ih se naziva učiteljima, učenjacima, znanstvenicima, profesorima, doktorima, pametnima. Čovjek je tako u trajnoj opasnosti da zaboravi kako je neprestano učenik, kako je pozvan da neprestano raste i provjerava svoja saznanja i svoje sigurnosti. Čovjek je u opasnosti da zaboravi da je iznad njega drugi, viši

autoritet; da je potrebno slušati i ono što drugi govore. A najviše je u opasnosti da zaboravi kako si ti jedini i najviši autoritet, jedini istiniti i pravi Učitelj svih vremena. Isuse, Učitelju, ne prestani nas upućivati po svom Duhu u svu istinu i budi nam Učitelj u svakoj prigodi i tijekom čitava života. Kao i nekad, tako i danas htjeli bismo sebi pripisati zaslugu da smo roditelji, stvaratelji života i ljudi. Zamišljamo si da su naše zasluge koje se očituju na ljudima oko nas i očekujemo da nas ljudi takvima priznaju, da nas nazivaju očevima. Pomišljamo da mi uvjetujemo ono što je pridržano

samo nebeskom Ocu, od kojega svako očinstvo na nebu i na zemlji. Nekad su, Isuse, na Mojsijevu stolicu sjeli ljudi koji su dobro govorili, ali nisu činili. Danas te molim za sve koji na vidljiv način predstavljaju ne više Mojsija, nego tebe, jedinog Učitelja svijeta!

Daj svim biskupima i svećenicima milost i karizmu istinite učiteljske, pastirske i

svećeničke službe da svakome u njima i po njima bude jasno da si ti jedini naš Otac i Vođa i Učitelj. A svima njima, Isuse, kao i svima koji na bilo koji način obavljaju nešto od te tvoje službe, udijeli da žive i čine ono što govore.

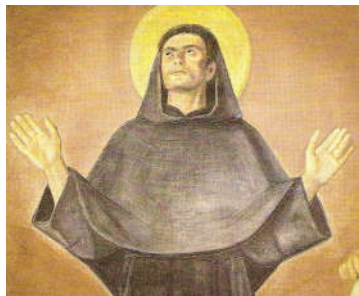
fra Zvezdan

GRACIJE KOTORSKI - brat laik, augustinac, pustinjač

U malome selu Mulo, u Boki Kotorskoj, rođeno je dijete, kome na krštenju nadjenuše ime Gracija (milost), kao da htjedoše tim imenom označiti cijeli kasniji život ribara i mornara, redovnika i sveca. Kao dijete siromašne ribarske obitelji prvu je mladost proživio na moru

kao ribar i težak na škrtoj zemlji. Uskoro je postao mornar i na jednom od svojih putovanja po Jadranskom moru od svog rodnog mjesta do Venecije tražio je ne

samo materijalnu dobit nego i duhovna dobra. Tako je jednom 1468. godine slušao nadahnutoga propovjednika Bl. Šimuna iz Camerina, augustinca, glasovitoga pučkoga misionara onoga doba. Riječ bl. Šimuna bila je kao sjeme zasijano u Gracijino srce, koje je uskoro donijelo plod. Gracija je, naime, odlučio napustiti dotadašnji način života i potpuno se posvetiti Bogu. Pokucao je na vrata samostana augustinaca i počeo

živjeti kao samostanac u siromašnom samostanu na brdu Ortone, nedaleko Padove. Nakon 15 godina pokorničkog života iz Ortone dolazi u samostan na otočiću sv. Kristofora u Veneciji. Tamo je proveo posljednje godine svoga života i sveto preminuo u 70. godini.

Tijelo mu je bilo najprije pokopano u zajednički grob, a nakon kratkog vremena položeno je u novi mramorni sarkofag i bilo izloženo štovanju vjernika. Mnogi su tvrdili da su dobili brojne milosti

po njegovu zagovoru. Nakon pada Napoleona pustinjaci sv. Augustina napustili su otočić sv. Kristofora i tijelo bl. Gracije darovali njegovu rodnom mjestu.

Tako je nakon 250 godina u velikome narodnom slavlju lađa vratila u rodno selo najvećeg sina toga primorskog mjestanca. Papa Leon XIII. odobrio je trajno štovanje skromnog redovnika i Graciju 1889. g. proglasio blaženim.

MUDRE I LUDE DJEVICE

Odgovornost za svoju budućnost

Iz današnjega Evandjelja može se jasno uočiti povezanost ljudskog nastojanja i njegove budućnosti, iako se vjeruje u Boga i njegovu pomoć. Osnovna je postavka vjerovanja da smo od Boga. Nitko nije slučajna na zemlji, svatko je željen i voljen. Isto tako svatko je usmjeren prema potpunom ostvarenju i potpunoj punini koja je pred nama. Kako idemo u Budućnost i kakvu budućnost zamišljamo?

Da, s našim postojanjem započela je i naša budućnost, otvorenost prema sutra, iz jednostavnog razloga što smo mi bića koja nastaju u svojoj povijesti. Naš cilj je još pred nama. Za čovjeka je vrlo važno da se razumije kao biće budućnosti. Čovjek nije dan nego zadan. To znači da mi sebe trebamo u ovoj povijesti ostvariti, zadatak pretvoriti u stvarnost.

U vrednovanju se slažu katolici i luterani, ali se možda ne slažu u izričaju i 'ideologiji' (teologiji). Samim time što smo ljudi otvoreni smo prema Budućnosti (Bogu - Zaručniku), obdareni smo i svjetiljkama i uljem da mogremo ići ususret Gospodinu.

Ovaj zemaljski život živi se samo jednom (tako vjerujemo mi kršćani) zato ne smije ostati bez bitnog i vječnog sadržaja, bez ljubavi koja je 'ulje' i smisao i vječnost življenja. S ljubavlju se ulazi u Vječnu Ljubav, a Ljubav prepoznaje ljubav. Amen!

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

ponedjeljak, 6. studenoga

Leonard, Melanija

utorak, 7. studenoga

Engelbert, Ernest

srijeda, 8. studenoga

Bl. Gracija Koterski

četvrtak, 9. studenoga

Posveta Lateranske baz

petak, 10. studenoga

Leon Veliki, Lav, Noa

subota, 11. studenoga

Sv. Martin biskup

nedjelja, 12. studenoga

32. Nedjelja kroz godinu

[www.franjevci-
zemun.com](http://www.franjevci-zemun.com)

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati. **Radnim danom** u 17 sati.

Ponedjeljkom **nema** sv. mise.